KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3887/92

af 23. december 1992

om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (1) (i det følgende benævnt »integreret system«), særlig artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger:

Sigtet med det integrerede system er først og fremmest at skabe grundlag for, at reformen af den fælles landbrugspolitik kan iværksættes effektivt, og systemet skal navnlig tjene til at løse de administrationsproblemer, som udspringer af, at der ved reformen er indført en række støtteordninger, hvor støtten afhænger af arealet; det er derfor nødvendigt at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvad der skal forstås ved begrebet mark og foderareal;

landbrugsbedriften udgør den basisenhed, som støtteordningerne forvaltes efter; for at undgå, at reformens produktionsstyrende virkninger neutraliseres, ved at hidtidige bedrifter opdeles kunstigt, bør det fastsættes, at medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at hindre dette, jævnfør Domstolens retspraksis, hvad angår begrebet bedrift, samt det generelle princip om forbud mod misbrug af ret;

på baggrund af den eksisterende identifikationsordning er det hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne kan fastlægge deres systemer til arealidentifikation under anvendelse af andre enheder end den enkelte mark; denne mulighed bør dog være forbundet med bestemte forpligtelser, så det sikres, at identfikationen bliver pålidelig;

det bør fastsættes, hvilke oplysninger ansøgningerne om arealstøtte obligatorisk skal indeholde, og på hvilke betingelser ansøgningen kan ændres, efter at indgivelsesfristen er udløbet; endvidere bør det fastsættes, at erklæringen om jordudtagning og om nonfoodprodukter indgives sammen med ansøgningen om arealstøtte; kravet om, at der skal indgives ansøgning, bør ikke gælde for landbrugere, som kun ansøger om støtte, der ikke afhænger af arealet, og det bør fastlægges, hvorledes producentsammenslutninger i fåre- og gedekødssektoren behandles administrativt; endvidere forudsætter en effektiv kontrol, at den enkelte medlemsstat fastlægger, hvilken størrelse en mark mindst skal have, for at den kan indgå i en ansøgning;

for at gøre det så enkelt som muligt for landbrugerne bør det for bestemte tilfælde fastsættes, at ansøgningen om arealstøtte indgives sammen med en ansøgning om husdyrstøtte, forudsat at dette ikke svækker kontrolmulighederne;

det bør ligeledes på horisontalt plan fastlægges, hvilke oplysninger ansøgningerne om husdyrstøtte skal indeholde, for at præmieordningerne kan forvaltes;

det bør kontrolleres effektivt, at bestemmelserne om EF-støtte overholdes; det bør derfor fastlægges i enkeltheder, hvilke kriterier og hvilke praktiske fremgangsmåder der skal anvendes, når der foretages administrativ kontrol og kontrol på stedet af husdyrstøtten og arealstøtten; erfaringerne med kontrollen på stedet viser, at den traditionelle anvendelse af minimumssatser for kontrol bør suppleres med risikoanalyser, og samtidig bør det fastlægges nærmere, hvilke enkeltheder der skal tages i betragtning; af kontrollhensyn er det endvidere nødvendigt, at der også i forbindelse med sæsonpræmien fastsættes en periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften;

der bør fastlægges betingelser for anvendelse af telemåling som hjælpemiddel til kontrol på stedet, og det bør fastsættes, at der i tvivlstilfælde skal ske besigtigelse; for at tilskynde medlemsstaterne til at udvikle telemåling og anvende denne teknik til kontrolformål bør det fastsættes, at Fællesskabet yder et bestemt finasielt bidrag til fotoanalyse, og betingelserne herfor bør fastlægges; denne finansielle medvirken berører ikke den medfinansiering, som er fastsat i artikel 10 i forordning (EØF) nr. 3508/92;

(1) EFT nr. L 355 af 5. 12. 1992, s. 1.

på grundlag af den indvundne erfaring bør der fastsættes bestemmelser, som effektivt skal sikre, at uregelmæssigheder og svig forebygges og sanktioneres, idet der her tages hensyn til princippet om proportionalitet og til særlige problemer i forbindelse med force majeure og naturlige begivenheder; som følge af de særlige forhold, der gør sig gældende dels for ordningerne med arealstøtte dels for ordningerne med husdyrstøtte, bør der fastsættes sanktioner, der er afpasset efter, hvor alvorlig den foreliggende uregelmæssighed er, og som kan indebære indtil fuldstændig udelukkelse fra præmieordningen for det pågældende og det følgende år;

det bør fastsættes, at støttemodtagerne tilbagebetaler uberettiget udbetalte beløb plus renter; de tilbagebetalte beløb og renterne bør krediteres EUGFL ifølge principperne i artikel 8, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 [2];

det kan betyde en urimelig byrde for administrationen at skulle forvalte små beløb; medlemsstaternes myndigheder bør derfor kunne undlade at udbetale støttebeløb under en vis størrelse, ligesom de bør kunne afstå fra at kræve uberettiget udbetalte beløb tilbagebetalt, hvis beløbene er ubetydelige;

det er nødvendigt at etablere en administrativ ramme for den medfinansiering, der er fastsat i artikel 10 i forordning (EØF) nr. 3508/92, og navnlig må der fastlægges procedureregler for forskudsbetaling, for endelig afholdelse af de udgifter, medlemsstaterne har anmeldt, og for omfordeling af beløb, som ikke er udnyttet af de medlemsstater, som de var blevet tildelt;

det integrerede system skal finde anvendelse i sin helhed fra senest den 1. januar 1996; uden at forpligtelserne ifølge artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70 i øvrigt berøres, er det derfor nødvendigt at kræve af medlemsstaterne, at de i mellemtiden ved de fornødne foranstaltninger på nationalt plan hindrer, at kontrollen bliver utilstrækkelig; de bør regelmæssigt underrette Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet for at iværksætte det integrerede system, og om de resultater, der er opnået;

på grund af tidspunktet for denne forordnings ikrafttrædelse bør det fastsættes, at præmien for moderfår og geder og udligningsgodtgørelsen ikke omfattes af det integrerede system i 1993;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra EUGFL-Komitéen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

GENERELT

Artikel 1

Ved denne forordning fastlægges gennemførelsesbestemmelserne for det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (»integreret system«), der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3508/92, uden at dette i øvrigt berører anvendelsen af særlige bestemmelser i sektorforordningerne.

Artikel 2

1. Ved anvendelse af denne forordning gælder følgende:

a) et areal med både træer og en af de i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3508/92 nævnte afgrøder betragtes som en mark, forudsat at afgrøden kan dyrkes på betingelser, der svarer til betingelserne i samme region på marker, hvor der ikke er plantet træer

b) anvendes foderarealer i fællesskab, fordeler myndighederne arealerne mellem brugerne i forhold til disses anvendelse eller ret til anvendelse af arealerne

c) hvert foderareal skal være til rådighed for husdyrbrug i en mindsteperiode på syv måneder, der begynder på en dato, som medlemsstaten fastlægger, og som ligger mellem den 1. januar og den 31. marts.

2. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at hindre, at omdannelse af eksisterende bedrifter eller oprettelse af bedrifter efter den 30. juni 1992 indebærer en klar omgåelse af de bestemmelser om præmielofter eller de betingelser for jordudtagning, der er fastsat som led i de ordninger, der er anført i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3508/92.

3. Ligger et foderareal i en anden medlemsstat end den, hvor brugeren har sin landbrugsbopæl, anses arealet, når det integrerede system anvendes, for at udgøre en del af nævnte landbrugers bedrift, hvis landbrugeren fremsætter anmodning herom, og forudsat

— at foderarealet ligger i umiddelbar nærhed af bedriften, og

— at en væsentlig del af de samlede landbrugsarealer, som landbrugeren driver, ligger i den medlemsstat, hvor han har sin bopæl.

[1] EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
[2] EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1.

4. Det kan undlades at yde støtte, hvis beløbet for den enkelte ansøgning er på 50 ECU eller derunder.

AFSNIT II

IDENTIFIKATION

Artikel 3

Det identifikationssystem, der er nævnt i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3508/92, skal udformes således, at den enkelte mark identificeres. Medlemsstaterne kan fastsætte, at der anvendes en anden enhed end marken, f.eks. matriklen eller et antal sammenhængende marker med fælles varig afgrænsning. I dette tilfælde træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger til at sikre, at markerne identificeres pålideligt, navnlig ved at kræve, at ansøgningerne om arealstøtte ledsages af oplysninger eller dokumenter, der fastlægges nærmere af myndighederne, og som gør det muligt at stedfæste og opmåle den enkelte mark.

AFSNIT III

STØTTEANSØGNINGER

Artikel 4

1. Uden at kravene i sektorforordningerne i øvrigt berøres, skal ansøgninger om arealstøtte indeholde alle fornødne oplysninger og navnlig omfatte følgende:

— identifikation af brugeren

— oplysninger til identifikation af alle bedriftens marker, oplysninger om markernes areal, beliggenhed og anvendelse, i givet fald med angivelse af, hvorvidt det er en mark med vanding, samt oplysning om, hvilken støtteordning der er tale om

— en erklæring fra producenten om, at han er bekendt med betingelserne for de pågældende støtteydelser.

Ved »anvendelse« forstås arten af afgrøde eller plantedække eller fravær af afgrøde.

Medlemsstaten kan kræve, at anvendelsesformer, som ikke er omfattet af det integrerede system, anføres i ansøgningen om arealstøtte i en rubrik for »anden anvendelse«.

2. a) Efter udløbet af den frist, inden for hvilken ansøgningen om arealstøtte skal indgives, kan ansøgningen kun ændres:

— hvis der foreligger en klar fejl, som myndighederne har anerkendt

— hvis der, for så vidt angår marker, er tale om behørigt begrundede særtilfælde (f.eks. dødsfald, indgåelse af ægteskab, køb, salg eller afslutning af en lejekontrakt). Medlemsstaterne fastlægger de nærmere bestemmelser herom. Dog kan en mark ikke føjes til marker, der er angivet som udtaget jord eller foderareal, medmindre det er behørigt begrundet ifølge bestemmelserne, og markerne skal i så faldt allerede være medtaget som udtaget jord eller foderareal i en støtteansøgning fra en anden landbruger; sidstnævnte ansøgning ændres tilsvarende

— hvis der er mulighed herfor i medfør af sektorforordningerne.

b) Hvad angår anvendelse eller støtteordning, kan der i alle tilfælde foretages ændringer. Dog kan en mark ikke føjes til marker, der er angivet som undtaget jord.

c) Anvendes en mark med henblik på en afgrøde, der ikke er omfattet af det integrerede system, og beslutter landbrugeren i den periode, hvor der kan indgives ændringer, at erstatte afgrøden med en afgrøde, som er omfattet af det integrerede system, kan der fortsat inden for nævnte periode indgives en ansøgning om arealstøtte.

3. Medlemsstaten kan fastsætte, at ansøgninger om arealstøtte, der kun gælder græsarealer uden for omdrift, kan indgives samtidig med den første ansøgning om husdyrstøtte, som den pågældende landbruger indgiver efter den dato, der er fastsat for de øvrige ansøgninger om arealstøtte i vedkommende medlemsstat, dog senest pr. 1. juli.

4. Jordudtagningserklæringen og dyrkningserklæringen, der er fastsat under ordningen med afgrøder, som er bestemt til produktion af nonfood-produkter, indgives sammen med ansøgningen om arealstøtte eller udgør en del af ansøgningen. For 1993 kan medlemsstaterne dog fastsætte en tidligere dato for disses indgivelse.

5. Pligten til at indgive ansøgning om arealstøtte gælder ikke for landbrugere, der kun ønsker at modtage

— den særlige præmie for kvæg (handyr) og/eller ammekopræmien, hvis de pågældende landbrugere er fritaget for belægningskravet og ikke anmoder om supplementet til disse præmier

— sæsonpræmien

— præmien for moderfår og geder.

6. Ansøgningen om arealstøtte fra enkeltproducenter, der er medlemmer af en producentsammenslutning som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3493/90 (1), og som for samme kalenderår foruden præmien til moderfår eller geder anmoder om støtte under en anden EF-ordning, skal omfatte alle de marker, sammenslutningen anvender. I dette tilfælde fordeles foderarealet mellem de pågældende producenter i forhold til de individuelle lofter, jf. artikel 5a i Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89 (2), der gælder for producenterne den 1. januar i det pågældende år.

7. For at kontrollen kan blive effektiv, fastlægger hver medlemsstat den minimumsstørrelse, en mark skal have, for at den kan omfattes af en ansøgning. Minimumsstørrelsen kan dog højst være 0,3 ha.

Artikel 5

1. Uden at kravene til støtteansøgninger i sektorforordningerne i øvrigt berøres, skal ansøgningen om husdyrstøtte indeholde alle fornødne oplysninger og navnlig omfatte følgende:

— identifikation af landbrugeren

— en henvisning til ansøgningen om arealstøtte, hvis denne allerede er indgivet; dette gælder ikke de i artikel 4, stk. 5, nævnte tilfælde

— arten og antallet af dyr, der ansøges om støtte for

— i givet fald et tilsagn fra landbrugeren om, at han vil holde dyrene på sin bedrift i den foreskrevne periode, og det anføres, på hvilket eller på hvilke steder, dyrene holdes, i givet fald med angivelse af den eller de pågældende perioder, og for kvæg oplyses identifikationsnummeret; skriftligt underrette myndighederne forud

— i givet fald det individuelle loft for de pågældende dyr

— i givet fald den individuelle referencemælkemængde, som er tildelt producenten ved begyndelsen af den tolvmånedersperiode for tillægsafgiften, som begynder i det pågældende kalenderår; er denne mængde ikke kendt på ansøgningsdatoen, meddeles den myndighederne snarest muligt

— en erklæring fra producenten om, at han er bekendt med betingelserne for de pågældende støtteydelser.

Medlemsstaten kan beslutte, at nogle af disse oplysninger ikke skal anføres i ansøgningen, hvis de allerede er meddelt myndighederne.

2. Ansøgningen om den godtgørelse, som er fastsat i artikel 19, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91 (3), indgives senest på en dato eller i en periode, som medlemsstaten fastsætter.

AFSNIT IV

KONTROL

Artikel 6

1. Den administrative kontrol og kontrollen på stedet gennemføres på en sådan måde, at der sikres en effektiv efterprøvning af, om betingelserne for støtten og præmien er overholdt.

2. Den administrative kontrol, der er nævnt i artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3508/92, skal navnlig omfatte krydskontrol af de anmeldte marker og dyr, så det undgås, at der uberettiget ydes dobbelt støtte for samme kalenderår.

3. Kontrollen på stedet skal mindst dække et betydningsbærende udsnit af ansøgningerne. Dette udsnit skal mindst omfatte følgende:

— 10 % af ansøgningerne om husdyrstøtte eller erklæringerne om deltagelse

— 5 % af ansøgningerne om arealstøtte; dog nedsættes denne andel til 3 % for ansøgninger om arealstøtte, hvis antallet af ansøgninger er på over 700 000 pr. medlemsstat og kalenderår.

Hvis det ved besigtigelsen viser sig, at der er betydelige uregelmæssigheder i et område eller en del af et område, gennemfører myndighederne yderligere kontrol i det igangværende år for området eller områdedelen, og de øger procenten af ansøgninger, der skal kontrolleres det følgende år for samme område eller områdedel.

4. Myndighederne fastlægger, hvilke ansøgninger der skal omfattes af kontrol på stedet, og fastlæggelsen skal navnlig ske på grundlag af en risikoanalyse og ved anvendelse af en faktor, der sikrer, at de udvalgte ansøgninger er repræsentative for de indgivne støtteansøgninger. Ved risikoanalysen tages der hensyn til følgende:

— støttebeløbene

— det antal marker, det areal eller det antal dyr, der er ansøgt om støtte for

— udviklingen i forhold til det foregående år

(1) EFT nr. L 337 af 4. 12. 1990, s. 7.
(2) EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989, s. 1.
(3) EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991, s. 1.

— resultaterne af kontrollen de foregående år

— andre parametre, som medlemsstaterne fastlægger.

5. Kontrollen på stedet foretages uanmeldt og omfatter alle de marker eller dyr, som en eller flere ansøgninger gælder. Dog kan der gives et varsel med den strengt fornødne frist, som dog generelt ikke kan overskride 48 timer.

Mindst 50 % af den minimumskontrol, der er fastsat for husdyr, skal ske i den periode, hvor dyrene skal holdes på bedriften. Der må kun foretages kontrol uden for denne periode, hvis de i artikel 4 i Rådets direktiv 92/102/EØF [1] fastsatte optegnelser er til rådighed.

6. Som undtagelse fra foregående stykke, andet afsnit, kan det enkelte kontrolbesøg på stedet omfatte følgende, når der er tale om særlig præmie ved dyrenes slagtning eller ved deres første markedsføring med henblik på slagtning, jf. Kommissionens forordning om gennemførelsesbestemmelser for de præmieordninger, der er fastsat i artikel 4a til 4k i Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 [2]:

— kontrol på grundlag at det særlige register, producenten fører, af, at alle de dyr, der er omfattet af ansøgninger, som er indgivet indtil datoen for kontrollen på stedet, er blevet holdt i hele den foreskrevne periode, og

— kontrol af, at alt hankvæg på bedriften, der er over 30 dage gammelt, er behørigt identificeret og indført i nævnte særlige register.

7. Markernes areal bestemmes ved hjælpemidler, der er fastlagt af myndighederne, og som sikrer en målenøjagtighed, der mindst svarer til den, der ifølge de nationale bestemmelser kræves for officiel måling. Myndighederne fastlægger en tolerance, navnlig under hensyntagen til den anvendte måleteknik, nøjagtigheden af de officielle dokumenter, der er til rådighed, de lokale forhold (f.eks. skrånende terræn eller markernes form) samt bestemmelserne i det følgende afsnit.

En marks samlede areal kan kun tages i betragtning, hvis marken fuldt ud anvendes efter de sædvanlige normer i den pågældende medlemsstat eller region. I andre tilfælde tages det faktisk udnyttede areal i betragtning.

8. Medlemsstaten kontrollerer støtteberettigelsen for markerne ved ethvert relevant hjælpemiddel. Om fornødent anmodes der om yderligere bevismateriale.

9. Alle dyr, der er omfattet af en ansøgning om udligningsgodtgørelse efter forordning (EØF) nr. 2328/91, skal holdes af landbrugeren i mindst to måneder regnet fra den dag, ansøgningen indgives.

Artikel 7

1. Beslutter medlemsstaten at kontrollere det i artikel 6, stk. 3, nævnte udsnit eller en del af dette ved telemåling, foranstaltet den:

— analyse af luftfotos eller satellitbilleder for at bestemme plantedækket og måle arealet for alle de marker, de skal kontrolleres

— kontrol på stedet af alle ansøgninger, for hvilke myndighederne finder, at det på grundlag af billedanalysen ikke kan fastslås, at erklæringen er nøjagtig.

2. Uden at dette i øvrigt berører medfinansieringen i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 3508/92, kan Fællesskabet inden for de hertil afsatte midler bidrage til finansieringen af de foranstaltninger, som er nævnt i stk. 1, første led, forudsat at projektet udformes i samarbejde med Kommissionen. Midlerne tildeles efter fordelingsnøglen i bilaget.

Artikel 8

1. Medmindre der foreligger force majeure, medfører en forsinket indgivelse af ansøgning, at de støttebeløb, som ansøgningen gælder, og som landbrugeren havde fået ret til, hvis ansøgningen var indgivet rettidigt, nedsættes med 1 % pr. arbejdsdag. Er forsinkelsen på over 20 dage, kan ansøgningen ikke antages, og den kan ikke længere give anledning til udbetaling af noget beløb.

Ved anvendelse af denne artikel betragtes som »ansøgning« en ansøgning om arealstøtte, en ansøgning om husdyrstøtte, en ændring af en ansøgning om arealstøtte som nævnt i artikel 4, stk. 2, og en bekræftelse af tilsåning som nævnt i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2294/92 [3].

2. At en ansøgning, bortset fra den pågældende ansøgning om husdyrstøtte, indgives med forsinkelse eller ikke indgives, medfører ikke nedsættelse eller udelukkelse fra de støtteordninger, som er nævnt i artikel 4, stk. 5.

[1] EFT nr. L 355 af 5. 12. 1992, s. 32.
[2] EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.
[3] EFT nr. L 221 af 6. 8. 1992, s. 22.

Artikel 9

1. Konstateres det, at det areal, der faktisk fastslås, er større end det, der er angivet i ansøgningen om arealstøtte, tages det angivne areal i betragtning ved støtteberegningen.

2. Konstateres det, at det areal, som er angivet i ansøgningen om arealstøtte, er større end det fastslåede areal, beregnes støttebeløbet på grundlag af det areal, der er fastslået under kontrollen. Dog nedsættes det fastslåede areal således, medmindre der foreligger force majeure:

— hvis det overskydende areal udgør over 2 % eller 2 ha men højst 10 % af det fastslåede areal, er nedsættelsen lig med to gange det overskydende areal

— hvis det overskydende areal udgør over 10 % men højst 20 % af det fastslåede areal, er nedsættelsen lig med 30 %.

Hvis det overskydende areal udgør over 20 % af det fastslåede areal, ydes der ingen arealstøtte.

Er der imidlertid tale om urigtige angivelser, som er forsætlige eller skyldes grov uagtsomhed:

— udelukkes landbrugeren fra vedkommende støtteordning for det pågældende kalenderår, og

— hvis der er tale om en forsætlig urigtig angivelse, fra enhver støtteordning, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3508/92, for det følgende kalenderår for et areal, der svarer til det, støtteansøgningen blev afvist for.

Ovennævnte nedsættelser anvendes kun, hvis landbrugeren kan bevise, at han ved arealbestemmelsen korrekt har baseret sig på oplysninger, der er godkendt af myndighederne.

Ved anvendelsen af denne artikel gælder, at marker, der er lagt brak med henblik på produktion af råvarer til fremstilling af nonfoodprodukter, men for hvilke landbrugeren ikke har opfyldt alle sine forpligtelser, betragtes som arealer, hvis forekomst ikke har kunne konstateres under kontrollen.

I denne artikel forstås ved »fastslået areal« det areal, for hvilket alle bestemmelserne er overholdt.

3. Ved anvendelse af stk. 1 og 2 tages der alene men særskilt hensyn til forderarealer, til arealer i forbindelse med jordudtagningen og til arealerne med de forskellige markafgrøder, for hvilke der anvendes forskellige støttebeløb.

4. Arealer, der er blevet fastslået ifølge denne artikel med henblik på præmieberegningen, anvendes:

— i forbindelse med jordudtagningen til beregning af det maksimale areal, der berettiger producenter af markafgrøder til udbetaling af godtgørelser

— til beregning af loftet for de præmier, der er nævnt i artikel 4g og 4h i forordning (EØF) nr. 805/68, og til beregning af udligningsgodtgørelsen.

I de i stk. 2, første afsnit, første og andet led, nævnte tilfælde, sker beregningen af det maksimale areal, der berettiger producenter af markafgrøder til udbetaling af godtgørelser, dog på grundlag af det udtagne areal, der er fastlået.

5. Konstateres det, at den udsåede raps ikke opfylder betingelserne i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2294/92, ydes der ingen støtte for den eller de pågældende marker.

Artikel 10

1. Gælder der et individuelt loft, begrænses det antal dyr, der er anført i støtteansøgningen, til det antal, der er fastsat som loft for den pågældende bedrift.

2. Hvis det antal dyr, der er angivet i en støtteansøgning, overstiger det antal, der fastslås under kontrollen, beregnes støttebeløbet på grundlag af det fastslåede antal dyr. Medmindre der foreligger force majeure eller stk. 5 har fundet anvendelse, nedsættes enhedsbeløbet for støtten dog således:

a) hvis ansøgningen omfatter højst 20 dyr, sker nedsættelsen således:

— hvis overskridelsen er på to dyr eller derunder, er nedsættelsen lig med den procent, der svarer til overskridelsen

— hvis overskridelsen er på over to, men højst på fire dyr, er nedsættelsen lig med to gange den procent, der svarer til overskridelsen.

Er overskridelsen på over fire dyr, ydes der ingen støtte

b) i de øvrige tilfælde sker nedsættelsen således:

— hvis overskridelsen er på høst 5 %, er nedsættelsen lig med den procent, der svarer til overskridelsen

— hvis overskridelsen er på over 5 %, men på højst 10 %, er nedsættelsen på 20 %

— hvis overskridelsen er på over 10 %, men på højst 20 %, er nedsættelsen på 40 %.

Er overskridelsen på over 20 %, ydes der ingen støtte.

Procenterne i litra a) beregnes på grundlag af det antal, der ansøges om støtte for, og procenterne i litra b) på grundlag af det fastslåede antal.

Hvis der imidlertid er tale om urigtige angivelser, som er forsætlige eller skyldes grov uagtsomhed :

— udelukkes landbrugeren fra vedkommende støtteordning for det pågældende kalenderår, og

— hvis der er tale om en forsætlig urigtig angivelse, fra samme støtteordning det følgende kalenderår.

Har producenten ikke kunnet opfylde sine forpligtelser som følge af force majeure, bevares præmiestøtten for det antal dyr, der faktisk var præmieberettigede på det tidspunkt, tilfældet af force majeure indtraf.

Der kan under ingen omstændigheder ydes præmie for dyr ud over det antal, som er anført i støtteansøgningen.

Ved anvendelse af dette stykke tages der særskilt hensyn til dyr, for hvilke der kan ydes forskellige præmiebeløb.

3. Uden at bestemmelserne i foregående stykke i øvrigt berøres, gælder det, at hvis det ved en kontrol på stedet i henhold til artikel 6, stk. 6, viser sig, at det antal dyr på bedriften, for hvilke der kan indgives ansøgning, ikke svarer til antallet af dyr i det særlige register, foretages der en forholdsmæssig nedsættelse af det samlede beløb for særlige præmier, der ydes landbrugeren for det pågældende kalenderår, medmindre der foreligger force majeure.

Dog gælder følgende :

— hvis den forskel, der konstateres under en kontrol på stedet, er på 20 % eller derover af antallet af dyr på bedriften, eller hvis der under to kontrolbesøg i samme kalenderår hver gang konstateres en forskel på mindst 3 % og mindst to dyr, ydes der ingen præmie for det pågældende kalenderår

— hvis en unøjagtig føring af registeret er forsætlig eller skyldes grov uagtsomhed fra landbrugerens side, udelukkes denne fra den særlige præmieordning for det igangværende kalenderår samt det følgende.

4. Kvæg på en bedrift tages kun i betragtning, hvis det er det kvæg, som er identificeret i støtteansøgningen, eller, hvis stk. 3 anvendes, hvis det er det kvæg, som er identificeret i registeret.

Dog kan en ammeko, der er anmeldt med henblik på præmie, eller kvæg, der er anmeldt med henblik på den sæsonpræmie, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2328/91, erstattes af en anden ammeko henholdsvis et andet stykke kvæg, forudsat at erstatningen sker senest tyve dage efter den dato, hvor det pågældende dyr har forladt bedriften, og at erstatningen er indført i det særlige register senest den tredje dag, efter at den har fundet sted.

5. Hvis landbrugeren som følge af forhold, der er begrundet i besætningens naturlige livsbetingelser, ikke kan opfylde forpligtelsen til at holde de dyr, der er anmeldt med henblik på præmie, i den periode, hvor han obligatorisk skal holde dem, bevares præmieretten for det antal dyr, der faktisk er præmieberettigede, og som er holdt i den obligatoriske periode, forudsat at landbrugeren skriftligt har underrettet myndighederne senest ti arbejdsdage, efter at nedgangen i husdyrantallet er konstateret.

Artikel 11

1. De i dene forordning fastsatte sanktioner anvendes uden at dette i øvrigt er til hinder for yderligere sanktioner ifølge nationale bestemmelser.

2. Meddelelsen om force majeure og det hermed forbundne bevismateriale, som myndighederne har godkendt, skal skriftligt tilgå myndighederne inden for en frist på ti arbejdsdage fra det tidspunkt, hvor landbrugeren er i stand til at gøre det.

3. Myndighederne kan navnlig anerkende følgende som tilfælde af force majeure, uden at dette i øvrigt betyder, at der ikke tages hensyn til konkrete omstændigheder i de enkelte tilfælde :

a) landbrugeren afgår ved døden

b) landbrugeren er uarbejdsdygtig i længere tid

c) en væsentlig del af landbrugsarealet på den bedrift, landbrugeren driver, eksproprieres, og ekspropriationen kunne ikke forudses på det tidspunkt, ansøgningen blev indgivet

d) der indtræffer en alvorlig naturkatastrofe, der i væsentlig grad berører bedriftens landbrugsareal

e) bygninger, der på bedriften er bestemt til husdyropdrættet, ødelægges ved ulykkestilfælde

f) en epizooti berører hele landbrugerens besætning eller del af denne.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de tilfælde, de har anerkendt som tilfælde af force majeure.

Artikel 12

For hvert kontrolbesøg skal der udfærdiges en rapport med oplysning om begrundelsen for besøget, de tilstedeværende personer, antallet af besigtigede marker, hvilke marker der er blevet opmålt, den anvendte opmålingsteknik samt antallet og arten af de dyr, der blev forefundet på stedet, i givet fald med angivelse af identifikationsnummer.

Landbrugeren eller hans repræsentant kan underskrive rapporten og dermed i det mindste bekræfte sin tilstedeværelse under kontrollen, eller han kan fremsætte bemærkninger til kontrollen.

Artikel 13

Medmindre der foreligger force majeure, afvises ansøgningen, hvis en kontrol på stedet ikke kan gennemføres på grund af forhold, der kan tilskrives ansøgeren.

Artikel 14

1. Er der foretaget uberettiget udbetaling, skal landbrugeren tilbagebetale beløbene forhøjet med en rente, der beregnes i forhold til tidsrummet mellem udbetalingen og landbrugerens tilbagebetaling.

Rentesatsen beregnes ifølge bestemmelserne i national ret, og den kan ikke være lavere end den sats, der anvendes, når nationale beløb tilbagebetales.

Ingen renter eller højst et beløb, der fastlægges af medlemsstaten, og som svarer til den uretmæssige fordel, betales i tilfælde af, at den uberettigede udbetaling er sket som følge af en fejl, der kan tilskrives myndighederne.

For støtte og præmier, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, trækker betalingsorganerne de tilbagebetalte beløb og renterne fra udgifterne for fonden, Garantisektionen, jf. dog artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 595/91 (1).

2. Dog kan medlemsstaterne bestemme, at det nævnte beløb ikke tilbagebetales, men trækkes fra det første forskud eller den første udbetaling, som anvises den pågældende landbruger efter datoen for beslutningen om tilbagebetaling. Der anvendes ingen rente, efter at modtageren er blevet underrettet om den uberettigede udbetaling.

3. Medlemsstaterne kan undlade at kræve tilbagebetaling af beløb på 20 ECU og derunder pr. landbruger pr. kalenderår, forudsat at der i national ret er tilsvarende bestemmelser om afkald på tilbagebetaling for lignende tilfælde.

Artikel 15

Medlemsstaterne træffer alle yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for denne forordnings anvendelse. De yder hinanden den fornødne bistand med henblik på de i forordningen fastsatte kontrolforanstaltninger.

AFSNIT V

EF-FINANSIERING

Artikel 16

1. Hvert år underretter medlemsstaterne inden den 31. januar Kommissionen om, hvorvidt de agter at udnytte den EF-finansiering, som er fastsat i artikel 10 i forordning (EØF) nr. 3508/92, og de sender den et detaljeret overslag over udgifterne for det pågældende år ledsaget af en anmodning om udbetaling af et forskud inden den 31. marts. For 1993 skal overslagene være fremsendt pr. 31. maj 1993.

2. Inden for en frist på tre måneder fra det tidspunkt, de i stk. 1 nævnte overslag er modtaget, undersøger Kommissionen meddelelserne, og på grundlag af de fremsendte oplysninger udbetaler den medlemsstaten et forskud på det endelige beløb for EF-finansieringen.

I givet fald oplyser Kommissionen de pågældende medlemsstater om, hvilke udgifter der ikke kan omfattes af EF-finansieringen.

3. Senest den 15. maj hvert år forelægger den enkelte medlemsstat Kommissionen en opgørelse over udgifterne det foregående år.

4. Senest seks måneder efter den dato, hvor oversigten over udgifterne er modtaget, træffer Kommissionen beslutning om beløbet for de udgifter, der afholdes af Fællesskabet. Beløbet udbetales medlemsstaten efter fradrag af det i stk. 2 nævnte forskud.

5. Er det i stk. 2 nævnte forskud større end det udgiftsbeløb, som Fællesskabet dækker, reguleres det beløb, der er udbetalt for meget til medlemsstaten, ved fradrag i forskuddet for det følgende år eller ved tilbagebetaling.

(1) EFT nr. L 67 af 14. 3. 1991, s. 11.

6. Har en medlemsstat ifølge stk. 1 direkte underrettet Kommissionen om, at den ikke agter at udnytte EF-finansieringen, fordeler Kommissionen de uudnyttede beløb på de betingelser, der er fastsat i artikel 10 i forordning (EØF) nr. 3508/92, mellem de medlemsstater, der har oplyst, at de agter at udnytte denne finansiering.

7. Medlemsstaterne opbevarer i mindst tre år efter det pågældende regnskabsår alle betalingsdossierer og alle bilag for de udgifter, der er afholdt i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 3508/92.

AFSNIT VI

OVERGANGSFORANSTALTNINGER

Artikel 17

1. Hvis dele af det integrerede system endnu ikke er bragt er anvendelse, jf. artikel 13 i forordning (EØF) nr. 3508/92, træffer de enkelte medlemsstater de fornødne foranstaltninger med henblik på en forvaltning og kontrol, der sikrer, at betingelserne for de berørte støtteydelser er opfyldt.

2. Indtil det integrerede system finder endelig og fuldstændig anvendelse, underretter medlemsstaterne hvert år inden den 31. januar Kommissionen om følgende:

— de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1

— planen for det integrerede systems iværksættelse for det pågældende kalenderår

— hvor langt iværksættelsen er nået i det foregående kalenderår.

For 1993 underretter medlemsstaterne Kommissionen senest den 31. marts 1993.

Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om, at de foretager de ændringer, den skønner hensigtsmæssige, i ovennævnte foranstaltninger og plan.

AFSNIT VII

MEDDELELSER

Artikel 18

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de nationale foranstaltninger, de har truffet i henhold til denne forordning.

2. Den database, der etableres som led i det integrerede system, anvendes som grundlag, når medlemsstaterne skal sende Kommissionen de oplysninger, som er nærmere fastsat i sektorforordningerne.

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. februar 1993.

For præmien for moderfår og geder samt den sæsonpræmie, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 2328/91, anvendes det integrerede system dog først på ansøgninger, der er indgivet for henholdsvis produktionsåret og året 1994.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG

Fordelingsnøgle (procent) jf. artikel 7. stk. 2

Belgien	2,3
Danmark	2,4
Tyskland	10,1
Grækenland	8,7
Spanien	18,1
Frankrig	14,6
Irland	4,5
Italien	20,1
Luxembourg	0,6
Nederlandene	3,0
Portugal	5,7
Det Forenede Kongerige	9,9.